

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 3 ธันวาคม 2559.. เมตตารับผ้าป่าจาก อ.ไพโรจน์ วุฒินนท์และคณะจากกรุงเทพมหานคร เมตตาให้โอวาทธรรมความว่า..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย ที่ได้พากันตั้งใจมาเพิ่มพูนบุญบารมีของตนเองเอาไว้ ได้มีความตั้งใจจากกรุงเทพมหานครสัญจรมาจนถึงเชียงใหม่ เรียกว่ามีความตั้งใจเอาไว้มาทำคุณงามความดีให้เกิดให้มีขึ้นกับตน ตามผลตามประโยชน์ที่เราตั้งใจเอาไว้ บุญนี้สำเร็จด้วยเจตนา พระพุทธเจ้าสอนไว้ว่า คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย ตถาคตรัสว่าเจตนาเป็นตัวบุญ บุญจากการบริจาคจำแนกแจกทานตามการทำมาหาได้ ของตนนั่นเอง พวกเรามีความเชื่อมั่นในการทำความดีทำความดีมีความสุข ทำบาปความชั่วมีความทุกข์ เมื่อเราเชื่อมั่นอย่างนั้นจึงพากันสร้างคุณงามความดี เพื่อให้มีความสุขเกิดขึ้นแก่ตน เรียกว่าบุญ บุญคือความสุขใจ ได้ทำแล้วก็มีมีความสุขใจ นึกขึ้นมาเมื่อไรว่าเราได้ทำบุญทอดผ้าป่าเอาไว้ใจก็เลยมีความสุข มีความสุขอยู่ทุกเมื่ออย่างนั้น เรียกว่าจิตใจของเราได้รับผลบุญกุศลที่ตนเองได้กระทำเอาไว้ เมื่อเรามีความสุขอย่างนี้แหละ เราจึงควรจะมีเมตตาแก่เพื่อนมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายที่ตกทุกข์ได้ยากลำบากบ้าง เรานี้ได้ทำคุณงามความดี ได้รับศีลมีศีล ได้ถวายจีวรเครื่องนุ่งห่ม ได้ถวายปัจจัยไทยธรรมตามกำลังที่ทำมาหาได้ของตน เพื่อสร้างผลสร้างประโยชน์เอาไว้ให้ชีวิตของตนเองมีกำไร ชีวิตของคนที่ยังมีอยู่ ที่ยังไม่ล่วงลับดับไปเรียกว่าชีวิตที่มีกำไร ได้สร้างบุญสร้างกุศลเอาไว้เป็นที่พึ่งของตน ทุกคนก็ควรปลื้มใจในชีวิตของตนที่ยังมีอยู่ ได้สร้างสมอบรมบุญบารมีต่อไปเรื่อยๆ ทำไปทีละน้อยๆ มันก็เป็นกองบุญใหญ่ได้ เรียกว่าการสั่งสมบุญไว้ในจิตใจของตนเองเรียกว่าเป็นชีวิตที่มีประโยชน์

..เหตุฉะนั้นเมื่อเราได้ทำคุณงามความดีมีประโยชน์อย่างนี้ เราจะได้แผ่เมตตาให้คุณพ่อคุณแม่ ปู่ย่าตายาย ญาติมิตรสหายและเจ้ากรรมนายเวร ผู้ใดที่มีเวรมีกรรมต่อกันก็แผ่เมตตาให้เขา ให้เขาหายจากเวรจากกรรม สัตว์เหล่าใดที่ได้ตกทุกข์ได้ยากอยู่ก็ให้มารับอนุโมทนาบุญกับพวกเรา เมื่อรับแล้วเขามีทุกข์ให้พ้นจากทุกข์ ถ้าหากเขามีสุขขอให้สุขยิ่งขึ้นไป นี่คือเจตนาที่เราสร้างเอาไว้ ส่วนคนที่มียังมีชีวิตอยู่เราก็แผ่เมตตาให้ได้เหมือนกัน ถึงคุณพ่อคุณแม่ ปู่ย่าตายาย อากงอาม่าปะป๊า เป็นสามีภรรยาที่ดี ลูกหลานที่ดี เมื่อเขารู้ว่าเรามาทำคุณงามความดี เขาก็จะปลื้มใจเมื่อเราได้แผ่เมตตาให้ พวกนั้นก็จะได้ปลื้มใจกับเราที่ได้ทำคุณงามความดีอยู่ ก็เรียกว่าเขาได้อนุโมทนาด้วย เหตุฉะนั้นผู้ที่ไม่ได้ถวายผ้าป่า ก็ได้กล่าวถวายผ้าป่าร่วมกัน ก็เรียกว่าขออนุโมทนาสาธุการในกองบุญกองกุศลที่ทุกคนได้กระทำนั้น ได้ทำบุญร่วมกันเป็นญาติธรรมด้วยกัน เป็นคนที่สร้างบุญสร้างกุศลด้วยกัน ทั้งอาหารการฉันก็ดี เราได้จำแนกแจกทานไปแล้วแก่พระภิกษุสงฆ์แล้ว ที่เหลือก็ได้แจกแบ่งปันกันไปตามได้ตามมี เหตุฉะนั้นการสร้างบุญ คือการชนะความตระหนี่ที่หวงแหนทรัพย์สมบัติที่ทำมาได้ยาก ได้จำแนกแจกทานบริจาคเอาไว้ก็เป็นการแสนยากแสนลำบาก ถ้าคน

ไม่มีศรัทธาจริงๆก็ทำไม่ได้ ถึงแม้จะมีพอบุญก็ทำไม่ได้ มีมากก็ทำไม่ได้ เพราะไม่มีชัยชนะจากกิเลสที่ จะทำคุณงามความดีจากตนเองที่ได้คิดดีทำดี คนชนะกิเลสคือคนชนะความตระหนี่ ความตระหนี่หวงแหน ทรัพย์สมบัติเอาไว้ ได้จำแนกแจกทานเอาไว้เป็นบุญเป็นกุศลให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตน เมื่อยังเวียนวนใน วัฏสงสารนี้อยู่ยังไม่ถึงนิพพานเมื่อไหร่ เมื่อมาเกิดอีกก็จะมารับผลบุญกุศลที่ตนเองได้สร้างเอาไว้ เหมือนเรา มีทรัพย์สมบัติอย่างไรในปัจจุบันนี้ เราก็จะรู้ว่า คนเรานี้มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงซึ่งกันและกัน บางคนก็มี ความทุกข์จน บางคนก็พอปานกลาง บางคนก็มั่งมีศรีสุขสมบูรณ์ เป็นเศรษฐีกรรมพินิ พราหมณ์มหาศาล เป็นพระราชามหากษัตริราชเจ้า เป็นผู้มีความตำแหน่งหน้าที่มีศรัทธาบรรดาศักดิ์ มีเกียรติยศเกียรติภูมิอย่างนั้น ก็ เพราะอาศัยบุญ บุญคือความสุข เมื่อเรานึกมาเมื่อไหร่สุขใจเมื่อนั้น เรียกว่าใจนี้ได้รับผลบุญแล้ว จึงจะ จำแนกแจกทานได้ แจกทานทางใจคือการแบ่งบุญแบ่งกุศลไปให้เขาให้มีความสุข เมื่อเขาได้รับจากพวกเรา เขาก็มีความสุขใจ ก็เรียกว่าได้รับผลบุญ ถ้าเกิดเราไม่แบ่งเมตตาให้เขา เราก็ได้บุญไปส่วนตัวของตนเอง คน อื่นเราไม่ได้ให้สักคนเดียว ถ้าจิตวิณญาณทั้งหลาย ญาติพี่น้องลูกหลานที่ดีที่ล่วงลับดับ ไปแล้ว มากอยรับ ทาน เราไม่ได้แบ่งเมตตาให้เขา เขาก็ไม่ได้อะไร เขาก็เสียใจกลับไปเฉยๆ ถ้าเราแบ่งเมตตาให้เขา เขาก็ได้บุญได้ กุศล ได้คุณงามความดีคือความสุข เขาก็ปลื้มใจว่าเรานี้เป็นผู้ที่มีเมตตาแบ่งบุญแบ่งกุศลให้เขา เขาก็ได้รับคุณ งามความดี เขาก็มีความสุขใจ มีทุกข์ก็จะได้พ้นจากทุกข์ มีสุขก็จะสุขยิ่งขึ้น ไป ตามเจตนาที่เราอุทิศส่วน บุญส่วนกุศลให้

..เหตุฉะนั้นเรามีศรัทธาด้วยกันทุกท่านทุกคน เวลาได้รับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ขอให้ตั้งใจแบ่งเมตตา ระลึกนึกถึงบุคคลใดที่เราจะแบ่งเมตตา ให้บุคคลนั้นให้มารับอนุ โมทนาส่วนบุญร่วมกับพวกเรา ที่เราได้ จำแนกแจกทานให้ อนุโมทนาจึงจะได้รับผลตามเจตนาของพวกเราที่ให้ เมื่อได้รับแล้วก็จะได้มีความสุข สบาย เหมือนเราได้ให้อาหารเขากินอย่างนี้แหละ ให้อาหารกินก็จะได้รับความสุข จิตใจก็เลยรับอาหารคือ ความสุข เพราะ เป็นตัวของบุญ เหตุฉะนั้น ก็ขอให้ศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย เมื่อได้ทำความเข้าใจแล้วมี จุดประสงค์จําแนกหมายปรารถนาสิ่งใด ก็ขอให้อำนาจบุญกุศลคุณงามความดีจึงคลบ้นดาลให้ ศรัทธาญาติ โยมทั้งหลายที่ได้ทำบุญทำทานการกุศล ได้รับผลรับประ โยชน์ที่ตนเองได้กระทำนั้นทุกท่านทุกคนเทอญ.. ขอเจริญพร..